

Sommerferien 2014. Arnold på "Verdens korteste langtur"

Forhistorien:

Da vi i august byttede Freja ud for Pipaluk, vidste vi at det indebar at Pipaluk skulle stå på land sommeren over for en meget grundig renovering, det var fint, for det gav os mulighed for at prøve noget helt nyt, nemlig sejlads i Vadehavet i Arnold. Det indebar en køretur over land for søsætning i Esbjerg og så tre uger på Vadehavsekspedition.

Søndag d. 22- 6-14.

Efter den sædvanlige hektiske oprydning klargøring etc. slukkede vi for strøm og vand og lukkede bommen efter os derhjemme og kørte – til en afveksling UDEN trailer i bådehavnen, hvor vi havde grejet ombord klokken ca. 20. Så gik turen op til Kineserrestauranten hvor vi indtog den store buffet, med koldt øl til – det var lige det vi havde behov for!!

Vel ombord igen blev det hele stuvet og fordelt og det så ud til, at vi havde husket det hele undtagen måske lige viskestykker og karklud – medmindre det ligger i bunden af en af taskerne ??

Mandag d. 23-6

Så startede eventyret – vækkeuret ringede klokken 6.30 og efter en hurtig gang morgenmad i cockpittet fik vi fortøjningerne bundet op og gjort klar og så gik turen det korte stykke over til udrustningskajen, hvor vi var på plads 7.20. Vanen tro kom Niels 30 minutter for tidligt – men vi var klar!!

Da Arnold kom op af vandet viste det sig at der var vældigt liv på bunden af ham – der var masser af ruer, de blev skrabet af mens Arnold hang ud over bassinet, så fik vi ikke svinet kajen!! – først den ene side, og så vendte vi ham lige i luften og fik ordnet den anden side også – så knækkede skaftet på skrubben og den væsentlige del forsvandt i havnen – heldigvis har Niels et "roejern" – det var faktisk mere effektivt. Så på ryggen af lastbilen og ud af motorvejen.

Klokken 9.15 var vi i Esbjerg – det var vandet så ikke – der var i hvert fald langt ned til det!!!, men Arnold blev sænket ned, og vi kom ombord, fik startet motoren op og sejlede over på en fin grøn plads. Der fik vi udstødningsrør, mast, antenner etc. genmonteret og klokken 10 – ja tilfældigvis!!! Var vi færdige og klar til eventyr – det betød frokost og middagssøvn !!!

Efter en god middagssøvn – kun afbrudt af havnemesteren der skulle have 20 kr for strøm – ja nemlig, Esbjerg er frihavn – gik turen til fods på opdagelse i de lokales palmehytter. Første stop hos EFI (Esbjergfiskernes Indkøbscentral) – de har stort set alt hvad en søfarende kan ønske sig. Vi begrænsede os til et par viskestykker, karklude og lidt rengøringsartikler + erstatningen for den skrubbekost der knækkede under optagningen i Kolding. Belæssede med indkøb gik vi ned ombord og fik læsset af, inden vi tog den STORE tur helt op i Esbjerg city.

Esbjerg er en relativt ny by, med lige gader og en udpræget mangel på hyggeligt bymiljø, men vi vandrede op og ned af gågaden inden vi med optrækkende sorte skyer kom tilbage til Arnold. Mad og hygge!

Tirsdag d. 24-6-14

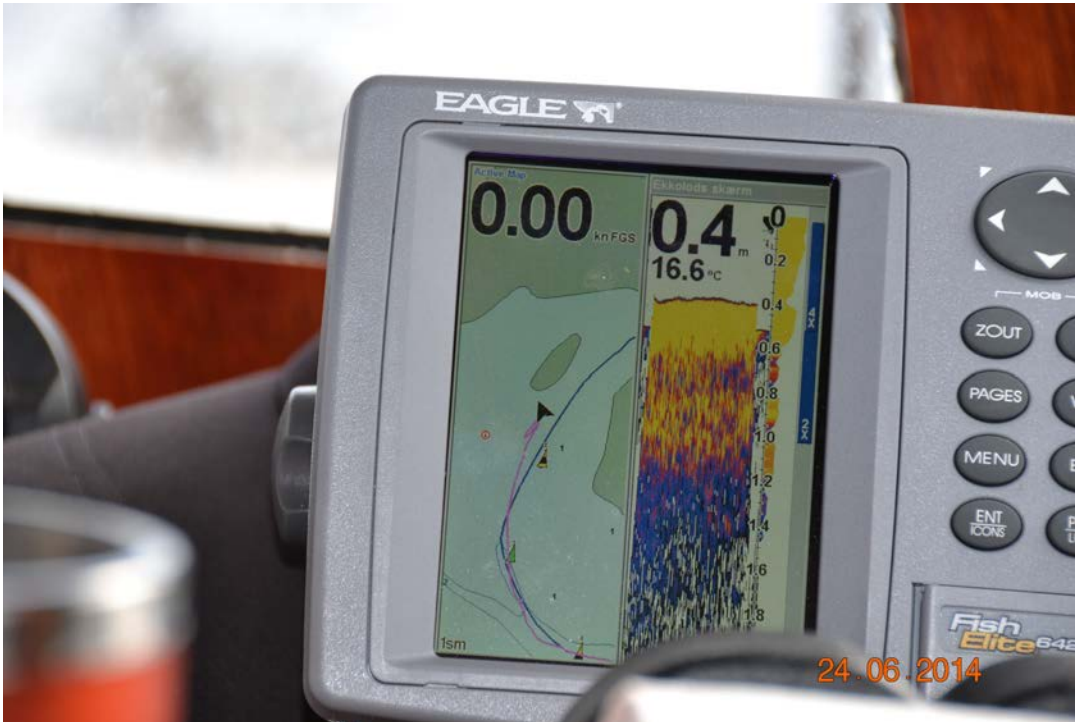
Det var lavvande kl. 7.30 derfor lod vi vækkeuret ringe kl. 6.00, vejret var lidt gråt, men tørt og sigtbart, og vinden var løjet meget af. Efter et solidt morgenbord var der afgang kl 7, strømmen var som ventet ganske svag da vi forlod havnen, og molerne MEGET høje. Nordpå gik det op mod Ho bugt, med Skallingen om bagbord – det var sandeligt nyt farvand. Vandet begyndte at stige og vi havde som planlagt medstrøm, og snart så vi vores første sæler.

Vi kiggede og kiggede efter den afmærkning der ifølge søkortet skulle stå der og vise vej til indsejlingen til Varde å, men det varede noget inden vi fik øje på den.

Det første stykke gik det vældigt derop ad, men efterhånen så svandt det voldsomt af vandet og så bum – når ekkoloddet viser 40 cm så bevæger Arnold sig ikke længere.

Nu var det så at vores plan med stigende vandstand kom til sin ret, for efter 30 minutter var der 60 cm og så kunne vi sejle lidt igen, men det holdt ikke, og så var der igen for lidt, og der lå vi så.

Lige midt "renden", og ingen vand.

Hvad gør så den tapre skipper – han smider selvfølgelig bukserne og går en tur rundt om skivet for at se om der er mere vand til den ene eller den anden side.

Det var der IKKE, men det var koldt!!! – jeg var glad for det ikke var Freja vi stod på grund med – 75 cm er nemmere at håndtere end 185 cm.

Nå med tålmodighed så lykkes alting og endelig kom vi frem til munden af Varde å – det viste sig så senere at det lavvandede område vi havde slåset med det blev kaldt "svineryggen" og den er kun passabel lige ved højvande – jeps, det har de helt ret i!!! Og med højvande mener de HØJVANDE, derfor skal man sejle fra Esbjerg 1 time før højvande (og ikke ved lavvande!!!) så passer det med at man kommer over uden problemer

Nå så begyndte flodsejladsen, Varde å startede bred som en lille udgave af Haderslev Fjord.

Men det blev smallere og smallere, dybden var til gengæld ikke det store problem, vi kom stort set ikke under 90 cm, og ofte var der både 2 og 3 meter!!

Vi mødte den første bro, og måtte lige lægge masten ned.

tilskuere var der nok af undervejs.

Snart blev det rigtigt smalt

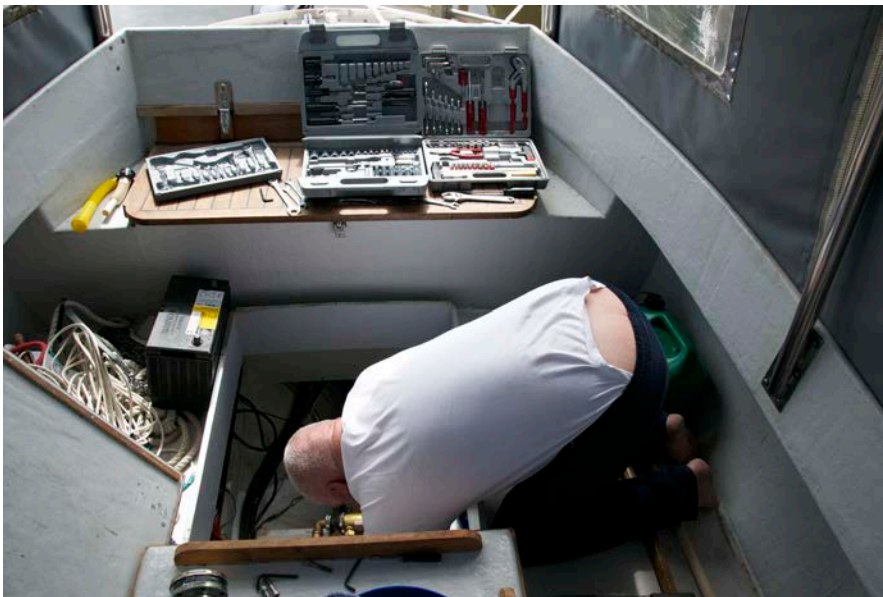

Og så mistede vi pludselig fremdrift – motoren kørte, men vi kom hverken frem eller tilbage – og vi stod IKKE på grund!!

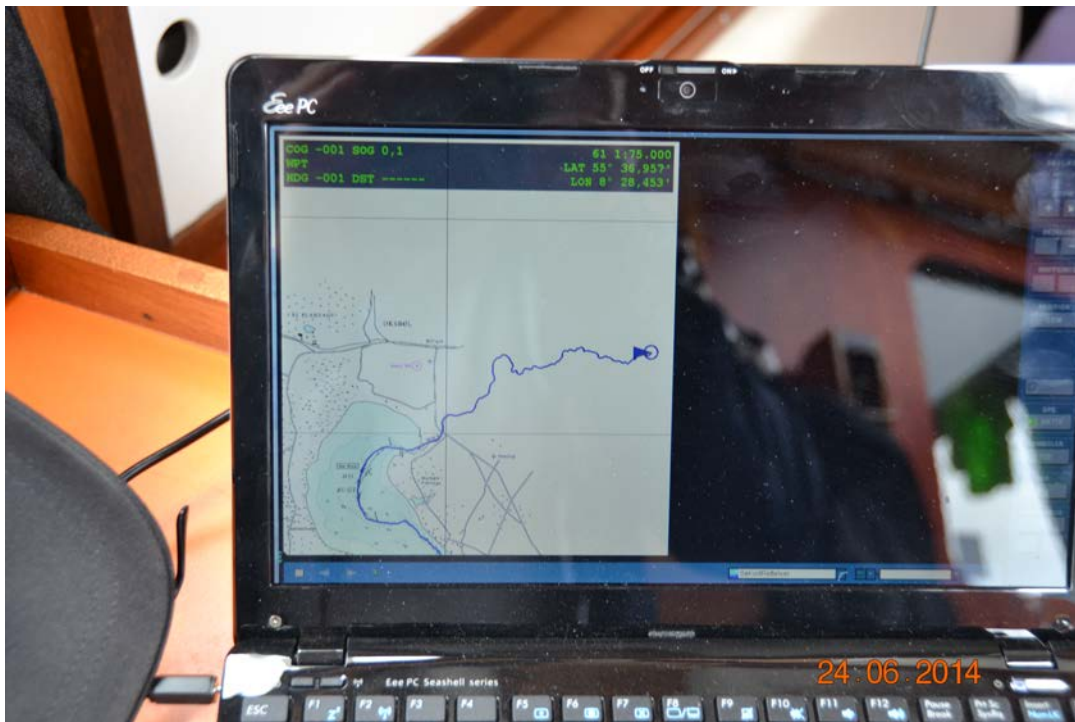
Så var det at der blev skiftet til plan B – påhængsmotor.

Det gik ikke stærkt, men det gik, og klokken 14.15 nåede vi velholdent frem til Varde Sejlklubs bro hvor skipperen stod på hovedet i motorrummet og kunne konstatere at det var klemflangen der holdt akslen fast, der havde mistet grebet – den kunne strammes, og så var vi forhåbentligt sejlede igen.

Og her endte dagens sejlads, langt inde i Jylland ad en utrolig snoet kurs og vi var ikke berusede!!!

Det er utroligt spændende farvand, og så er det en utrolig nærværende og nysgerrig lokalbefolkning, de kommer og spørger hvordan pokker vi er kommet til Varde når de ser vores hjemhavn, og da formandens kone kom forbi på sin aftentur kom hun og hørte om vi havde fået nøgle til klubhuset. Det havde vi så ikke, så hun skyndte sig at cykle hjem efter en, så vi kunne komme på toilet og bad. Og det med havnepenge – ikke et ord om det!!! Det er en dejlig oplevelse når vi er vant til upersonlige billetautomater og trusler om dobbelt takst hvis ikke vi betaler inden 2 timer!!

Her koster det 20 kr for strøm pr. døgn, pengene puttes i en kuvert og lægges i postkassen – hvor svært kan det være ???

Chefen syntes at vi ovenpå strabadserne havde fortjent lidt ordentlig mad, hvorfor vi gik i byen og fandt Rådhus Cafeen – god mad, kæmpe portioner og dejligt koldt øl – hvad mere kan en sømand forlange i Varde ??

Onsdag d. 25-6

Det er sommer, det sol og det er

Solskin fra morgenstunden – vi havde ikke travlt, så vi sov længe, og havde egentlig planer om at gå en tur op i byen, meeeen. Morgenmaden trak ud, og så skulle vi i bad og, ja så var formiddagen gået, så kl. 10 øl blev først serveret klokken 11.30 – det er en uorden ☺

Da vi spiste morgenmad startede pensionistholdet ud på deres rotur (4 med styrmand), bl.a. med formandens kone ombord, da de passerede (med strømmen) kunne jeg ikke lade være med at spørge dem om de så blev kørt hjem på en trailer ??, det betød så, at da de kom tilbage så blev jeg kommanderet hen og hjælpe dem med at få båden på land – frækheder straffes ☺ Så var der tid til lidt snak med de lokale, de mødes på "havnen" kl. 11 til en kop kaffe/øl og en snak – problemet er så at hvis de vil have lavet noget på skivet, så er de nødt til at sejle lidt ned af åen for at få fred til det, ellers går det op i snak det hele!!

Nå på trods af den forsinkede 10 øl, så nåede vi frokosten, og så skulle vi da op i byen når vi havde sovet til middag – det blev så bare regn og torden, så klokken var faktisk 17 inden vi kunne komme afsted, det blev så lige et hurtigt indkøb hos den lokale Løvbjerg, og så fik vi taget hul på de første 3 liter rødvin til maden!!!

Til aften klarede det helt af og vi kunne nyde en sundowner i aftensolen – det er FERIE!!!!

Torsdag d. 26-6

Farfars 84 års dag, så morgentheen i cockpittet i solen blev akkompagneret af toastemmig fødselsdagssang over telefonen – det lød sikkert ualmindeligt smukt ☺

Vejret var som sagt smukt, og diverse forberedelser tog lidt tid – blandt andet skulle vi lige hjælpe med at flytte en af de lokale motorbåde, og høre lidt ekstra fiduser om turen til Ribe som vi jo er ved at pønse lidt på til de kommende par dage – vejudsigten lover nemlig hård W og NW'lig fra søndag af og så vil det passe at ligge i Ribe.

Men så kom vi afsted på den store byrundtur, gade op og gade ned – der er for resten et ualmindelig hyggeligt gågadeområde her i staden. Vi var også lige omkring STARK for at få lidt "Umbraco bits" – bare for en sikkerheds skyld hvis nu skruakslen skal skrues sammen en gang til!!

Nå men efter op og ned af gaden så endte vi på den engelske pub lige på torvet, der sank vi ned ved et bord udenfor og fik et par store fadøl og derefter lidt frokost mens vi nød sommervejret og så folk gå forbi. Samtidig kunne vi på DMI's radar følge regn og torden i hele Østdanmark, men vi havde pragtfuldt sommervejr lige til solnedgang.

Da nu frokosten var overstået på den nemme måde var der sådan set kun tilbage at erobre en avis, et nummer af billedbladet og to jordbærtærter, og så gå ombord og sove til middag – så det gjorde vi ☺

Sidst på eftermiddagen var der så the i cockpittet og almen afslapning ovenpå den hårde bytur, aftensmaden var rester fra i går – opbevaret i vores elektriske køleboks (tak til Harald Nyborg) og et stykke med krabbesalat fra fiskebilen på torvet, så vi kom ret hurtigt frem til aftenens afslapning og sundowner – det var p.g.a. det superfine sommervejr Gin og Tonic !!

Fredag d. 27-6.

Så blev det tiden at forlade Varde, men det med tidspunkter er jo ikke noget man selv bestemmer på de her kanter, først konfererer man med vejrmeldingen, den var gunstig, så konferer man med tidevandstabellen, og den sagde højvande ved Esbjerg kl. 15.30, derfor kunne afgang fra Varde være klokken 13.30, hverken før eller senere.

Formiddagen gik med en tur op i byen, diverse indkøb, og ellers snak med de lokale. Klubhuset skulle bruges til en 50 års fødselsdag lørdag eftermiddag, så der var allerede gang i forberedelserne, og der kom en vognmand og hentede en motorbåd der var solgt til Silkeborg – jo der var nok at se til!!!

Vi nåede en lille middagssøvn og så måtte vi hilse af med de lokale. Motoren blev startet og det blev kontrolleret at den både kunne trække frem og bak, og var det ellers afgang. Vi havde planlagt det hele i god ro og orden – af med fortøjningerne og så frem i et spring, så strømmen kunne trække snuden rundt og få os vendt den rigtige vej i den smalle å.

I teorien var det hele på plads, men i praksis tog strømmen bare mere fat i skuden end forventet og chefen der stod på det MEGET smalle sidedæk med springet kunne ikke holde os, så hun måtte smide los så vi sejlede nok så nydeligt på tværs af åen over i sivene og sidelæns dernedaf, og ikke om jeg kunne få ham rundt!!!!

Vi måtte derfor tilbage til broen og prøve igen, men allerede i 3' die forsøg lykkedes det og vi fik ikke sejlet nogen ned eller revet noget i stykker !!!!

Så vinkede vi til dem alle sammen og sejlede stolt ned af åen, indtil vi rundede første sving, så var der ikke mere trækraft – GRRRRRRR!

Påhængsmotoren sad jo på, så det varede ikke længe før den var i gang og vi kunne bakke os ud af å bredden!!

Efter 10 minutter var vi tilbage ved Varde Sejlklub og der var jo nok til at tage en fortøjning!!!!

Skipperen røg på hovedet i problemet, og med øvede hænder blev det hele skilt ad, denne gang blev lejet demonteret og det var tydeligt, at nu var løbet kørt – klemflangen var slidt i smadder og akslen havde også fået tur. Vi forsøgte at kontakte Korsør Propeller, men de lukkede klokken 14 om fredagen, og vi ringede 14.26 ☹

Så så vi på hinanden og ringe til vognmanden, han kunne hente os onsdag eftermiddag – ØV ØV, men det var så der, den vadehavs odysse den sluttede.

En øl, en masse snak med de lokale, der alle ville hjælpe os hvis de kunne, lidt god aftensmad med lidt rødvin – det var det eneste der kunne hjælpe på de sorger!! – men vejret var fint, sol og skyer.

Lørdag d. 28-6

Ja kolonihavehuset ligger så stadigt i Varde!!!

Sol og flot vejr, så vi blev enige om at det var tiden at gå i bad og få gjort klar inden 50 års fødselsdagen skulle fylde klubhuset, vi havde fået selskab af et par motorbåde fra Fanø med en enlig mand i hver – de havde været oppe og se på det vilde liv i Varde, så de så lidt trætte ud, og vi måtte udtrykke vores medlidenhed.

En god fodtur rundt i Varde, med indlagte indkøb, og så ned ombord til frokost og middagssøvn.

Jørgensen fra "Offe" var i Højer og hente Maja, og han havde jo hørt om vores "skæbne" så ham og Maja kom på besøg i kolonihavehuset til en kop kaffe og lidt kage.

Fødselsdagsbarnet var fruene i motorbåden foran, og ca. halvdelen af gæsterne var fra sejlklubben, så i løbet af eftermiddagen havde vi mange der var nede for at hilse på og høre om der ikke var noget de kunne gøre for at hjælpe os, så den syge kobling måtte på land og vises frem og vi var enige om, at der var ikke rigtigt noget at gøre.

Vi forfaldt atter til lidt god mad og rødvin ☺

Søndag d. 29-6

Atter en flot dag med sol og dejligt vejr. Værterne til fødselsdagen var i gang med at rydde op, og det dryppede lidt på os i form af en gang cupcakes.

Vores andemor med de fire ællinger kom og fik deres morgenmad.

Nu var det tid at dyrke det kulturelle – altså bukser på og på besøg i Varde Museum, vi troede at det var sådan et almindeligt ”bymuseum”, men det viste sig at det meste var helliget en udstilling af Otto Frello’s billeder – det var anderledes!!!! Han fyldte 90 i år, og derfor var deres normale samling blevet udvidet med privatejede billeder etc.

Otto Frello var i en menneskealder illustrator hos Politikens forlag og har tegnet illustrationer til alle deres håndbøger om alt muligt – fantastisk detaljerede illustrationer af alt – klædedragter, arkitektur, dyr, mennesker – simpelthen alt. Den fantastiske teknisk kunnen omsatte han så også – for sjov – i store billeder af en fantastisk finurlig fantasiverden med en detaljerigdom og en forståelse af perspektiv der er helt enestående, nogle af hans billeder virker ligefrem tredimensionale når man bevæger sig foran dem – det var fantastisk og sikke en fantasi!!!!

Lidt indkøb til frokost og så tilbage ombord til en velfortjent middagssøvn.

Så fik vi sendt Fanø motorbådene hjem – den ene af dem klarede nu heller ikke vendingen super elegant, det kostede en håndlist!!

Igen diskussioner på broen og fremvisning af det defekte leje – nu tror jeg at alle i Varde har set det, og alle har måttet erkende at det kan der ikke umiddelbart gøres noget ved.

Mandag d. 30-6

I dag sagde planen Artillerimuseet, men klokken 9.30 stillede Henning – vores lokale 74 årige ven og informationscentral – vi har set billeder af store laks som han har fanget i åen og hørt mange røverhistorier. Nu kom han med tre bøger om Varde som vi kunne låne, og da han hørte om vores planer for museet, så ville han da vise os byen, så klokken 10.45 var han klar

henne i sin forhave og så fik vi ellers historier om det vi så. Musset er indrettet i det gamle jensstøberi – der i sin velmagt havde ca. 700 ansatte, der havde han arbejdet som reparatør så han kunne mange gode historier.

Det viste sig at museet var lukket om mandagen, så vi fik en god byrundtur i stedet for – med guide – vi var blandt andet inde og hilse på hos modelbyggerne der laver Varde Miniby – den har de arbejdet på i 50 år efterhånden, og fortsætter – det var spændende at se hvordan de lavede de fuldstændig nøjagtige 1:10 modeller af de gamle huse i Varde. Henning fulgte os så ud til selve minibyen, hvor vi var inde og fik et godt kig på Vardes fortid – fantastisk arbejde og sikke en tålmodighed!!

Efter minibyen rundede vi lige Kvickly for lidt aftenindkøb, og så lod vi eller ”Spiseriget” lever frokosten.

Vel tilbage i vores kolonihavehus fik vi hilst af med fødselsdagsbarnet og hendes mand, de skulle på 14 dages sejltur. De klarede fralægningen ubesværet – men de havde også bovpropel – lidt snyd ☺. Der blev lige skubbet en sen eftermiddagslur ind inden jeg klokken 16 måtte op for at være klar til det daglige besøg af ”Hugo” (en lille lodden hund) og hans herre og mester der hver dag omkring 16.30 kommer på besøg. Det er ikke nemt at nå at holde fri !!!

Vor ven med Hugo kom igen ved 19.30 tiden – han var kommet i tanke om at vi havde spurgt om ikke man kunne låne/leje en kano eller et par kajakker, og så havde han tænkt på at hans nabo havde to havkajakker liggende, og så havde han spurgt hende om ikke vi kunne få lov at låne dem, og det kunne vi da selvfølgelig !!!

Vi gik med ham hen til naboen og fik aftalt nærmere (vi kunne bare komme og hente dem!!) og så fik vi pagajer og redningsveste med tilbage til Arnold – og så blev det tid til aftensmad – det er ikke nemt at nå det hele.

Aftenen endte med lidt fjernsynskiggeri indtil øjnene blev tunge – det havde været en hård dag ☺

Tirsdag d. 1-7.

Store kajak dag – vi var allerede færdige med morgenmaden ved 9 tiden og efter snak med et par af de lokale, et besøg i klubhuset etc. gik turen hen efter kajakkerne, som vi bar tilbage til havnen og kajak søsætningsrampen.

Lidt kontanter og et dankort i en pose, og mobilen i en anden, så var vi klar og 10.30 begyndte vi ekspeditionen op af Varde Å. Strømmen var rimelig hård, men naturen spændende og åen snoede sig så vi sommetider nærmest sejlede tilbage igen.

Det var solskin, men med enkelte byger, så vi søgte ly under træerne der hang ud over vandet. En tissepause blev det også til, da vi fandt en passende flydebro ved et ”rastested” med shelters og bålplads.

Vores havkajakkursus for nogle år siden da vi lå indeblæst i Norsminde var ikke forgæves, vi fandt os meget hurtigt tilrette i de små skorper.

Det lokale dyreliv hold godt øje med os fra kanterne.

Efter 2,5 timers pagajen op mod strømmen nåede vi broen der fører den østlige omfartsvej over Varde Å, og der blev vi enige om at vende om, så gik det stærkt og på kun 1 time ikke særlig hård indsats blev vi af strømmen ført tilbage til udgangspunktet hvor vi landede ved flydebroen.

Jeg skulle først op, for at kunne tage min kajak op og derefter tage imod chefen, men 3.5 time i kajakken havde gjort benene noget stive, så det endte med et bad i åen, med kasket og solbriller !!!! Meget forfriskende men ikke planlagt ☺

Da vi fik kajakkerne på land blev jeg sendt i bad, mens chefen ilede op i byen efter mad og rødvin til vores velgørere.

Så kom vores ven med "Hugo" og han fik en flaske rødvin for sin indsats, så hankede vi op i kajakkerne og fik dem båret retur med en flaske rødvin til ejeren som tak for lån.

Vi så så også klubben blive udvidet med en saga 27, som kassererens datter og svigersøn (til far og mors store overraskelse) havde købt, den kom med lastbil fra Assens, og samtidig kunne det så afsløres af den lokale sherif – der kom i fuld uniform og med udrykning i patruljevognen (det sidste til ære for de nybagte bådejeres to børn) – også havde købt en Saga 27 som skulle sejles hjem fra Esbjerg onsdag – så var der ved at være fuldt hus ved sejlkubbens broer, og klubben havde 81 medlemmer – der dog ikke alle var aktive.

Aftenen gik med snak med de lokale og et forsøg på at tømme rødvindunken – det lykkedes ikke – helt!!!

Onsdag d. 2-7.

Så nærmede vores ferie i kolonihavehuset i Varde å sig sin afslutning, men vi skulle lige have det sidste med. Først morgenmad og så kom de lokale, bl.a. Henning (vores byrundviser) – han fik sine Varde bøger retur, og en flaske rødvin som tak for hjælpen.

Da vi var klar, gik vi på artillerimuseet i en af det gamle jernstøberi's haller. Det var artilleriets historie i Danmark der var skildret, fra de allerførste kanoner kom med i kamp, over den kolde krigs raketbatterier og til dagens "kanonsituation", spændende og interessant. Musset lå tidligere på kasernen, men var nu flyttet ind til byen. Da vi var lige ved at være igennem ringede vores vognmand og fortalte at han nærmede sig Varde, så vi skyndte os tilbage til Arnold.

Efter de sidste par detaljer var gjort klar var der lige tid til et stykke rugbrød med leverpostej, og klokken 14.15 linede kranbilen op og Arnold blev fanget i løfterstropperne.

Så var det op på ladet og afsted mod hjemmet mens vi vinkede til de sidste lokale – tak for denne gang – det blev et længere ophold, men vi er blevet inviteret tilbage, og havnepengene vil være det samme næste gang = 0 kr/døgn.

Ved 16 tiden var vi hjemme og blev læsset af i vognen som var blevet kørt frem til os.

Slut på en god men MEGET anderledes ferietur – helt sikkert verdens korteste langtur!!!

Efterskrift.

Onsdag aften blev skruen pillet af og akslen trukket ud, og torsdag kørte vi til Korsør Propeller med det hele. Desværre havde de ikke sådan en klemflange hjemme, og skrueakslen var selvfølgelig heller ikke med standard konus, så den skulle drejes specielt til – leveringstid på det hele – EN UGE!!! - altså ikke mere sejlads i denne ferie, resten af den bliver med bondegårdsferie og udflugter – bestemt anderledes end det plejer ☺